

Sygn. akt VIII C 2446/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 17.307,83 zł (siedemnaście tysięcy trzysta siedem złotych osiemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, przy czym nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od kwoty 16.349,71 zł (szesnaście tysięcy trzysta czterdzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt jeden groszy) od dnia 20 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 941,57 zł (dziewięćset czterdzieści jeden złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 24 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.234 zł (cztery tysiące dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. przyznaje na rzecz A. Z. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu, którą nakazuje wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda w dniu 18 lipca 2018 r.

Sygn. akt VIII C 2446/17

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2017 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wytoczył przeciwko pozwanemu M. B.

w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 17.307,83 zł wraz z odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 30 grudnia 2008 roku udzielił pozwanemu kredytu nr (...), który pozwany był zobowiązany spłacać w wysokości podanej w umowie, lecz pomimo wezwań i monitów nie wywiązał się z obowiązku spłaty. W związku z tym, że pozwany nie dokonywał terminowych spłat raty kredytu powód wypowiedział przedmiotową umowę, a należność stała się wymagalna z dniem 18 października 2016 roku. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(pozew w e.p.u. k. 3-5)

W dniu 26 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który został następnie w całości uchylony, z uwagi na to, że po wydaniu

nakazu zapłaty okazało się, że doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić, gdyż pozwany nie mieszka pod wskazanym adresem, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(nakaz zapłaty k. 5 v., postanowienie k. 8 v.)

Powód podtrzymał swoje stanowisko przedstawione w elektronicznym postępowaniu upominawczym, lecz nie wskazał aktualnego adresu pozwanego. Toteż postanowieniem z dnia 1 lutego 2018 roku Sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. zawiesił postępowania w sprawie.

(pismo procesowe k. 9, postanowienie k. 41)

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2018 roku powód wniósł o podjęcie postępowania w sprawie oraz ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. B..

(pismo procesowe powoda k. 43)

Na poczet wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej powód uiścił zaliczkę w wysokości 300 zł, która została zaksięgowana w dniu 18 lipca 2018 roku pod poz. 500033815986.

(potwierdzenie uiszczenia zaliczki k. 51)

Postanowieniem z dnia 26 września 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Ł. ustanowił dla pozwanego M. B., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora, o czym postanowił ogłosić publicznie w budynku sądu, na stronie internetowej sądu oraz w siedzibie Urzędu Miasta Ł. na okres jednego miesiąca, określając jednocześnie wysokość wynagrodzenia kuratora na kwotę 300 zł.

(postanowienie k. 52)

W odpowiedzi na pozew ustanowiony dla pozwanego kurator wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o przyznanie wynagrodzenia za przeprowadzone w sprawie czynności.

(odpowiedź na pozew k. 63-66)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 nikt się nie stawił - pełnomocnik powoda oraz kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. (protokół rozprawy k. 74)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 grudnia 2008 roku pozwany M. B. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. umowę kredytu numer (...), którą zobowiązał się spłacać w terminie oraz na warunkach określonych w umowie. Na podstawie powyższej umowy, Bank przekazał do dyspozycji pozwanego umówioną sumę pieniężną. Następnie w dniu 22 października 2012 roku pozwany zawarł z powodem aneks nr (...) do ww. umowy kredytu. Zgodnie z jego postanowieniami okres spłaty kredytu gotówkowego został przedłużony do dnia 18 marca 2019 roku, na warunkach szczegółowo wskazanych w aneksie do umowy kredytu.

Pomimo wezwań do zapłaty pozwany nie wywiązywał się z obowiązku terminowej spłaty udzielonego mu kredytu. W piśmie z dnia 30 stycznia 2017 roku bank wypowiedział umowę kredytu. W dniu 19 kwietnia 2017 roku Bank wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że na dzień wystawienia wyciągu, w księgach rachunkowych Banku figurowało zadłużenie pozwanego z tytułu powyższej umowy w kwocie łącznej 17.307,83 złotych. Pozwany do dnia wyrokowania nie uregulował dochodzonego przedmiotowym powództwem zadłużenia. (umowa kredytu k. 26-28, kserokopia aneksu do umowy kredytu k. 29-30, kserokopia wezwań do zapłaty z potwierdzeniem nadania k. 33-35,

oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wraz z potwierdzeniem odbioru k. 31-32, kserokopia wyciągu z ksiąg banku k. 25, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny, a także na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Na wstępie wskazać należy, że w związku z nieustaleniem adresu zamieszkania pozwanego, Sąd nie zwolnił od udziału w sprawie kuratora, który został ustanowiony dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z nim umowę kredytu nr (...), w ramach której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, którą to kwotę pozwany zobowiązał się zwrócić na warunkach określonych w umowie, a następnie w aneksie do tej umowy z dnia 22 października 2012 roku. Pozwany M. B. nie wywiązał się z warunków umowy, wskutek czego niespłaconą kwota stała się wymagalna.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego uznać należało, że strona powodowa udowodniła zasadność powództwa, w tym jego wysokość, bowiem w toku niniejszego postępowania załączyła do pozwu niezbędne dowody, tj. umowę kredytu nr (...), aneks do umowy kredytu z dnia 22 października 2012 roku, wypowiedzenie umowy kredytu wraz potwierdzeniem nadania Powód wykazał swoją legitymację czynną do występowania w tym procesie.

W tym miejscu koniecznym jest podkreślenie, że zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Zgodnie ze stanowiskiem, jakie Sąd Najwyższy przedstawił w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (w sprawie I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/ 76), zadaniem Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Jak już wskazano wyżej, powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, choć w treści odpowiedzi na pozew zakwestionował zasadność roszczenia, to jednak nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń i w żaden sposób ich nie umotywował (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 17.307,83 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, przy czym nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym od kwoty 16.349,71 zł od dnia 20 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 941,57 zł od dnia 24 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, zgodnie z przepisami art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 482 § 1 i 2 k.c. oraz art. 359 § 1, § 2¹ i 2² k.c., co było zgodne z żądaniem powoda.

Ponadto Sąd nakazał przyznać kuratorowi, ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, wynagrodzenie kwocie 300 zł i polecił wypłacić tę kwotę z zaliczki uiszczonej przez powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.